

RETTENS DOM (Tredje Afdeling)
6. december 2001 *

I sag T-44/98,

Emesa Sugar (Free Zone) NV, Oranjestad (Aruba), ved avocat G. van der Wal, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved P.J. Kuijper og T. Van Rijn, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

støttet af

Rådet for Den Europæiske Union ved J. Huber og G. Houttuin, som befuldmægtigede,

* Processprog: nederlandsk.

Kongeriget Spanien ved M. López-Monís Gallego og R. Silva de Lapuerta, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

Den Franske Republik ved K. Rispal-Bellanger, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

og

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved R. Magrill, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

intervenienter,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 23. december 1997 (VI/51329), rettet til Hoofdproductschap Akkerbouw, om afvisning af en ansøgning om udstedelse af importlicenser for 3 010 tons sukker indgivet i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 2553/97 af 17. december 1997 om udstedelse af importlicenser for visse produkter henhørende under KN-kode 1701, 1702, 1703 og 1704 med AVS/OLT-kumulation af oprindelsen (EFT L 349, s. 26),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. Azizi, og dommerne K. Lenaerts og M. Jaeger,

justitssekretær: fuldmægtig J. Plingers,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 15. maj 2001,

afsagt følgende

Dom

Relevante retsregler

- 1 Det bestemmes i EF-traktatens artikel 3, litra r) [efter ændring nu artikel 3, stk. 1, litra s), EF], at Fællesskabets virke indebærer associeringen af de oversøiske lande og territorier (OLT) »med henblik på at forøge samhandelen og på at fremme den økonomiske og sociale udvikling i fællesskab«.
- 2 Aruba hører til OLT.

3 Associeringen af disse lande og territorier med Fællesskabet er omhandlet i EF-traktatens fjerde del.

4 Det bestemmes i EF-traktatens artikel 131, stk. 2 og 3 (efter ændring nu artikel 182, stk. 2 og 3, EF):

»Formålet med associeringen er at fremme den økonomiske og sociale udvikling i disse lande og territorier og at oprette nære økonomiske forbindelser mellem disse og Fællesskabet som helhed.

I overensstemmelse med principperne i denne traktats præambel skal associeringen først og fremmest åbne mulighed for at tjene befolkningernes interesser i disse lande og territorier og øge deres velstand for herved at lede dem frem til den økonomiske, sociale og kulturelle udvikling, som de tilstræber.«

5 I den forbindelse er der i EF-traktatens artikel 132 (nu artikel 183 EF) opstillet visse mål, herunder at medlemsstaterne »i deres samhandel med disse lande og territorier [anvender] samme regler, som de i henhold til denne traktat anvender indbyrdes«.

6 Ifølge EF-traktatens artikel 133, stk. 1 (efter ændring nu artikel 184, stk. 1, EF), nyder varer med oprindelse i OLT ved indførsel til medlemsstaterne godt af den fuldstændige afskaffelse af tolden mellem medlemsstaterne, som gradvis finder sted i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.

- 7 EF-traktatens artikel 136 (efter ændring nu artikel 187 EF) bestemmer:

»For en første periode på fem år efter denne traktats ikrafttræden fastlægges de nærmere retningslinjer for og fremgangsmåden ved disse landes og territoriers associering med Fællesskabet i en til denne traktat knyttet gennemførelseskonvention.

Inden udløbet af den i foregående stykke nævnte gennemførelseskonvention vedtager Rådet, med udgangspunkt i de opnåede resultater og på grundlag af de principper, der er nedfældet i denne traktat, enstemmigt de bestemmelser, der skal gælde for en ny periode.«

- 8 Den 25. februar 1964 traf Rådet i medfør af traktatens artikel 136, stk. 2, afgørelse 64/349/EØF om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (JO 1964, 93, s. 1472). Denne afløste med virkning fra den 1. juni 1964 — ikrafttrædelsesdatoen for den interne aftale om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand, undertegnet i Yaoundé den 20. juli 1963 — den til traktaten knyttede gennemførelseskonvention om de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet, som er indgået for en periode på fem år.
- 9 Efter adskillige afgørelser med samme genstand traf Rådet den 25. juli 1991 afgørelse 91/482/EØF om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 263, s. 1, herefter »OLT-afgørelsen«), som ifølge dens artikel 240, stk. 1, anvendes for en periode på ti år fra den 1. marts 1990. Imidlertid bestemmes det i artikel 240, stk. 3, litra a) og b), at Rådet inden udløbet af den første periode på fem år ved enstemmig afgørelse på forslag af Kommissionen, i givet fald — ud over Fællesskabets finansielle bidrag — fastlægger de eventuelle ændringer i associeringen af OLT med Fællesskabet for den anden periode på fem år. Det var på den baggrund, Rådet traf afgørelse 97/803/EF af 24. november 1997 om midtvejsrevision af OLT-afgørelsen (EFT L 329, s. 50).

10 Den oprindelige udgave af OLT-afgørelsens artikel 101, stk. 1, havde følgende ordlyd:

»Varer med oprindelse i OLT fritages for told og afgifter med tilsvarende virkning ved indførsel i Fællesskabet.«

11 Afgørelsens artikel 102 havde følgende indhold:

»Fællesskabet anvender hverken kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning ved indførsel af varer med oprindelse i OLT.«

12 OLT-afgørelsens artikel 108, stk. 1, første led, henviser til bilag II til afgørelsen (herefter »bilag II«) for så vidt angår definitionen af begrebet varer med oprindelsesstatus og metoderne for administrativt samarbejde i forbindelse hermed. I henhold til bilagets artikel 1 anses en vare for at have oprindelse i OLT, Fællesskabet eller i stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (herefter »AVS-staterne«), hvis den enten er fuldt ud fremstillet eller tilstrækkeligt forarbejdet dér.

13 I artikel 3, stk. 3, i bilag II opstilles en liste over bearbejdnings- eller forarbejdnings- processer, som anses for at være utilstrækkelige med henblik på at give en vare fra OLT oprindelsesstatus.

14 Det bestemmes dog i artikel 6, stk. 2, i bilag II:

»Såfremt varer, der fuldt ud er fremstillet [...] i AVS-staterne bearbejdes eller forarbejdes i OLT, anses de som værende fuldt ud fremstillet i OLT.«

15 I henhold til artikel 6, stk. 4, i bilag II finder den ovenfor i præmis 14 citerede regel, den såkaldte regel om »AVS/OLT-kumulation af oprindelse«, anvendelse på »enhver bearbejdning eller forarbejdning foretaget i OLT, herunder de i artikel 3, stk. 3, nævnte arbejdsprocesser«.

16 Ved afgørelse 97/803 blev anvendelsen af reglen om AVS/OLT-kumulation af oprindelse begrænset for sukker fra OLT.

17 I syvende betragtning til afgørelse 97/803 forklarede Rådet:

»Efter at [OLT-afgørelsen] har indført fri adgang for alle varer med oprindelse i OLT og har opretholdt kumulering mellem varer med oprindelse i AVS-staterne og varer med oprindelse i OLT, har der kunnet konstateres risiko for konflikt mellem målene for to fællesskabspolitikker, nemlig OLT-udviklingspolitikken og den fælles landbrugspolitik; alvorlige forstyrrelser på fællesmarkedet for visse landbrugsprodukter omfattet af en fælles markedsordning har ved flere lejligheder ført til vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger; nye forstyrrelser bør forebygges ved foranstaltninger, der kan bidrage til fastlæggelse af rammer, som beforder en stabil samhandel og samtidig er forenelige med den fælles landbrugspolitik.«

18 I dette øjemed blev der ved afgørelse 97/803 i OLT-afgørelsen bl.a. indsat artikel 108b, hvorefter AVS/OLT-kumulation af oprindelse er tilladt for en fastsat årlig mængde sukker. Artikel 108b, stk. 1 og 2, lyder således:

»1. [...] AVS/OLT-kumulation af oprindelse som omhandlet i bilag II, artikel 6, [er] tilladt inden for en samlet årlig mængde på 3 000 tons sukker.

2. Med henblik på gennemførelse af AVS/OLT-kumulationsreglerne i stk. 1 betragtes følgende forarbejdning som tilstrækkelig til at opfylde kravet til produkter med oprindelse i OLT: formning til styksukker eller tilsætning af farvestoffer« [formaling af sukker («milling») nævnes derimod ikke].

19 Den 17. december 1997 vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 2553/97 om udstedelse af importlicenser for visse produkter henhørende under KN-kode 1701, 1702, 1703 og 1704 med AVS/OLT-kumulation af oprindelsen (EFT L 349, s. 26). Forordningen bestemmer, at der ved indførsel af sukker med AVS/OLT-kumulation af oprindelse, jf. OLT-afgørelsens artikel 108b, skal fremlægges en importlicens.

20 Forordning nr. 2553/97 trådte i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i kraft den 19. december 1997. I henhold til artikel 8, stk. 2, fandt den anvendelse fra den 1. januar 1998. Der blev imidlertid fastsat en overgangsordning i artikel 8, stk. 3, der bestemmer:

»De importlicenser [for de i OLT-afgørelsens artikel 108b omhandlede produkter], for hvilke ansøgningerne indgives mellem den 10. og 31. december 1997, udstedes [...] af medlemsstaterne efter forhåndsgodkendelse fra Kommissionens

tjenestegrene i den rækkefølge, de indgives i, og inden for den maksimale mængde på 3 000 tons for Fællesskabet.«

Faktiske omstændigheder, retsforhandlinger og parternes påstande

- 21 Sagsøgeren har siden april 1997 drevet en sukkerfabrik på øen Aruba og udfører sukker til Fællesskabet. Fabrikken har i henhold til sagsøgerens egne oplysninger en minimumsbearbejdningskapacitet på 34 000 tons sukker om året. Eftersom der ikke fremstilles sukker på Aruba, køber sagsøgeren hvidt sukker af rørsukkerraffinaderier, der er etableret i AVS-stater. Det opkøbte sukker transporteres til Aruba, hvor det, inden det eksporteres til Fællesskabet, bearbejdes og forarbejdes.
- 22 Ved skrivelse af 19. december 1997 indgav sagsøgeren en ansøgning til den kompetente nederlandske myndighed, Hoofdproductschap voor Akkerbouwproducten (herefter »HPA«), om udstedelse af importlicenser for 3 010 tons sukker fra Aruba. Der var tale om sukker, som var importeret fra en AVS-stat og forarbejdet på sagsøgerens fabrik på Aruba. Den 22. december 1997 sendte HPA ansøgningen til Kommissionen.
- 23 Ved skrivelse af 23. december 1997 (VI/51329) (herefter »den anfægtede beslutning«) meddelte Kommissionen HPA, at sagsøgerens ansøgning i medfør af artikel 8 i forordning nr. 2553/97 måtte »afvises, idet den vedrører en større mængde end den maksimale mængde«.
- 24 Ved skrivelse af 24. december 1997 underrettede HPA sagsøgeren om sin beslutning om at afvise selskabets ansøgning i medfør af artikel 8 i forordning nr. 2553/97.

- 25 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 10. marts 1998 har sagsøgeren anlagt nærværende sag med påstand om annullation af den anfægtede beslutning.
- 26 Ved særskilt dokument registreret på Rettens Justitskontor den 10. april 1998 indgav sagsøgeren ligeledes i henhold til EF-traktatens artikel 185 (nu artikel 242 EF) en begæring om udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning, indtil Retten har truffet afgørelse i hovedsagen, og i henhold til EF-traktatens artikel 186 (nu artikel 243 EF) en begæring om foreløbige forholdsregler, således at det blev forbudt Kommissionen i samme periode at anvende bestemmelserne i forordningen nr. 2553/97 og/eller artikel 108b i OLT-afgørelsen, som ændret, i det omfang disse bestemmelser bevirker en begrænsning af importen til Fællesskabet af sukker med oprindelse i OLT.
- 27 Ved kendelse af 14. august 1998 i sagen Emesa Sugar mod Kommissionen (sag T-44/98 R, Sml. II, s. 3079) bestemte Rettens præsident, at begæringerne ikke kunne tages til følge.
- 28 Rådet og Kongeriget Spanien har ved kendelser af 7. juli 1998, Den Franske Republik ved kendelse af 9. juli 1998 og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved kendelse af 21. oktober 1998 fået tilladelse til at intervenere til støtte for Kommissionens påstande i overensstemmelse med deres begæring indgivet i medfør af artikel 115 i Rettens procesreglement.
- 29 Intervenienterne har med undtagelse af Den Franske Republik indleveret skriftlige indlæg, som de oprindelige parter er blevet opfordret til at fremkomme med deres bemærkninger til.

30 Sagsøgeren appellerede den ovenfor i præmis 27 nævnte kendelse i sagen Emesa Sugar mod Kommissionen, som blev ophævet ved kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. december 1998 i sag C-364/98 P(R), Emesa Sugar mod Kommissionen (Sml. I, s. 8815), og sagen blev hjemvist til Retten.

31 Ved kendelse af 30. april 1999, sag T-44/98 R II, Emesa Sugar mod Kommissionen (Sml. II, s. 1427), tillod Rettens præsident sagsøgeren i en periode på seks måneder fra datoen for kendelsen at indføre 7 500 tons formalet sukker i henhold til ordningen med AVS/OLT-kumulation af oprindelse på betingelse af, at sagsøgeren stillede en sikkerhed i form af en bankgaranti på 28 amerikanske dollars (USD) pr. ton indført sukker. Forholdsreglen blev forlænget indtil den 29. februar 2000 ved Rettens præsidents kendelse af 29. september 1999, sag T-44/98 R II, Emesa Sugar mod Kommissionen (Sml. II, s. 2815). Ved Rettens præsidents kendelse af 6. april 2000, sag T-44/98 R II, Emesa Sugar mod Kommissionen (Sml. II, s. 1941), afviste præsidenten at forlænge forholdsreglen yderligere, og det blev bestemt, at den sikkerhed, sagsøgeren havde stillet, skulle frigives til fordel for Fællesskabet.

32 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede beslutning annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

33 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

34 Rådet og Kongeriget Spanien har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

35 Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har nedlagt følgende påstand:

— Frifindelse.

36 I medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) anmodede præsidenten for Arrondissementsrechtbank te's-Gravenhage (Nederlandene) Domstolen om at tage stilling til gyldigheden af afgørelse 97/803 (sag C-17/98).

37 Ved kendelse af 11. februar 1999 udsatte Retten sag T-44/98, indtil Domstolen havde truffet endelig afgørelse i sag C-17/98.

- 38 I sin dom af 8. februar 2000, sag C-17/98, Emesa Sugar (Sml. I, s. 675), fastslog Domstolen, at gennemgangen af de forelagte spørgsmål intet havde frembragt, der kunne rejse tvivl om gyldigheden af afgørelse 97/803.
- 39 Ved skrivelse af 29. februar 2000 er parterne blevet anmodet om at indlevere deres bemærkninger vedrørende den videre behandling af nærværende sag.
- 40 Sagsøgeren har i sin skrivelse af 31. marts 2000 anført, at den vurdering af gyldigheden af afgørelse 97/803, som Domstolen foretog i Emesa Sugar-dommen, nævnt ovenfor i præmis 38, var baseret på faktiske fejl. Desuden er dommen ifølge sagsøgeren i strid med artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, eftersom sagsøgeren under retsforhandlingerne for Domstolen ikke kunne fremsætte bemærkninger til generaladvokatens forslag til afgørelse. Under alle omstændigheder vedrørte sagen ved Domstolen kun afgørelse 97/803 og ikke forordning nr. 2553/97. Sagsøgeren har anmodet Retten om at fortsætte den skriftlige forhandling i nærværende sag og opfordre parterne til at indlevere deres bemærkninger vedrørende realiteten i Emesa Sugar-dommen.
- 41 Kommissionen og Rådet har i skrivelser af henholdsvis 24. og 29. marts 2000 gjort gældende, at ulovlighedsindsigelsen mod afgørelse 97/803 er blevet uden genstand under hensyn til, at Domstolen i Emesa Sugar-dommen, nævnt ovenfor i præmis 38, har bekræftet gyldigheden af denne afgørelse. Sagens behandling bør derfor fortsættes med henblik på, at Retten træffer afgørelse vedrørende gyldigheden af forordning nr. 2553/97.
- 42 Ved skrivelse af 24. maj 2000 er sagsøgeren blevet anmodet om at indlevere et supplerende indlæg vedrørende realiteten i Emesa Sugar-dommen, nævnt ovenfor i præmis 38. Sagsøgeren har den 9. oktober 2000 indleveret dette indlæg, som Rådet og Kommissionen har fremsat bemærkninger til i indlæg af 21. februar 2001.

- 43 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Tredje Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling. Der er i form af foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til procesreglementets artikel 64 blevet stillet parterne en række skriftlige spørgsmål, som er blevet besvaret inden for den fastsatte frist.
- 44 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret Rettens spørgsmål under retsmødet, som blev afholdt den 15. maj 2001.

Retlige bemærkninger

- 45 Sagsøgeren har gjort gældende, at der ikke er nogen hjemmel for den anfægtede beslutning, idet den er baseret på to ulovlige retsakter fra Fællesskabet, nemlig afgørelse 97/803 og forordning nr. 2553/97, som selskabet har fremsat ulovlighedsindsigelse mod.

Den påståede ulovlighed af afgørelse 97/803

- 46 Sagsøgeren har gjort fem anbringender gældende til støtte for ulovlighedsindsigelsen. Det første går ud på, at der er sket en tilsidesættelse af den »fastlåsningsmekanisme«, hvorefter de fordele, som allerede er indrømmet OLT inden for rammerne af den gradvise gennemførelse af deres associering med Fællesskabet, ikke længere kan anfægtes af dette. Det andet anbringende går ud på, at der foreligger en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet. Som det tredje anbringende gøres det gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af OLT-afgørelsens artikel 240, og som det fjerde anbringende, at der foreligger en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet. Endelig går det femte anbringende ud på, at der er sket en tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 190 (nu artikel 253 EF).

- 47 Det bemærkes, at sagsøgeren inden for rammerne af det første, det andet og det fjerde anbringende gentager de argumenter, selskabet også har gjort gældende i sag T-43/98, Emesa Sugar mod Rådet. Disse anbringender må forkastes af de samme grunde som dem, der er anført i Rettens dom af dags dato i nævnte sag.
- 48 Der skal imidlertid foretages en undersøgelse af anbringenderne om en tilsidesættelse af OLT-afgørelsens artikel 240 og om en tilsidesættelse af traktatens artikel 190.

Anbringendet om en tilsidesættelse af OLT-afgørelsens artikel 240

- 49 Sagsøgeren har henvist til, at afgørelse 97/803 blev vedtaget den 24. november 1997. Rådet kan ifølge selskabet ikke påberåbe sig den beføjelse, som OLT-afgørelsens artikel 240, stk. 3, giver det, til støtte for at revidere den pågældende afgørelse i november 1997. Rådet kan nemlig ikke i henhold til den nævnte artikel revidere afgørelsen efter den 1. marts 1995. Sagsøgeren har anført, at OLT-afgørelsens gyldighedsperiode på ti år i stedet for de tidligere OLT-afgørelses gyldighedsperioder på fem år dels skyldes det betydelige fremskridt, der blev gjort ved OLT-afgørelsen med hensyn til forfølgelsen af de mål, der er nævnt i traktatens artikel 131 og 132, dels et ønske om at garantere investorerne, at de retsregler, der gjaldt for dem, ville være gældende i tilstrækkelig lang tid med henblik på udvikling af bestemte kommercielle eller industrielle aktiviteter. OLT-afgørelsen kunne derfor inden udløbet af dens gyldighedsperiode kun revideres på de tidspunkter, der udtrykkeligt er fastsat i afgørelsen.
- 50 Det bemærkes, at denne argumentation allerede blev forkastet af Domstolen i Emesa Sugar-dommen, nævnt ovenfor i præmis 38. Domstolen udtalte således:

»Selv om det bestemmes i OLT-afgørelsens artikel 240, stk. 3, at Rådet inden udløbet af den første periode på fem år i givet fald fastlægger de eventuelle ændringer vedrørende OLT's associering med Fællesskabet, er Rådet [...] ikke dermed afskåret fra at udøve sin beføjelse i henhold til traktaten til at ændre de retsakter, den har udstedt i henhold til traktatens artikel 136 med henblik på at opfylde samtlige de målsætninger, som er opstillet i traktatens artikel 132.« (dommens præmis 33).

- 51 Da sagsøgeren ikke har fremsat bemærkninger til denne præmis i Emesa Sugardommen, nævnt ovenfor i præmis 38, i sit supplerende indlæg af 9. oktober 2000, må det her omhandlende anbringende herefter forkastes.

Anbringendet om en tilsidesættelse af traktatens artikel 190

- 52 Sagsøgeren har gjort gældende, at begrundelsen for afgørelse 97/803 om ændring af reglerne for samhandelen mellem OLT og Fællesskabet er uforståelig, utilstrækkelig og åbenbart forkert. Afgørelse 97/803 opfylder således ikke kravene i traktatens artikel 190.

- 53 Det bemærkes, at den begrundelse, som kræves i henhold til traktatens artikel 190, klart og utvetydigt skal angive de betragtninger, som den fællesskabsmyndighed, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at de berørte personer kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, for at de kan forsvare deres rettigheder, og således at Fællesskabets retsinstanser kan udøve deres kontrol (Rettens dom af 29.9.2000, sag T-87/98, International Potash Company mod Rådet, Sml. II, s. 3179, præmis 65).

- 54 Begrundelsen for afgørelse 97/803 opfylder disse krav. Der er nemlig i syvende betragtning til afgørelse 97/803 klart redegjort for de grunde, der retfærdiggjorde begrænsningen af AVS/OLT-kumulationen af oprindelse for sukker.
- 55 Anbringendet om en tilsidesættelse af traktatens artikel 190 kan således heller ikke tiltrædes.
- 56 Det følger af ovenstående, at ulovlighedsindsigelsen mod afgørelse 97/803 må forkastes.

Den påståede ulovlighed af forordning nr. 2553/97

- 57 Sagsøgeren har i stævningen påberåbt sig fem anbringender til støtte for ulovlighedsindsigelsen. Som det første anbringende har selskabet gjort gældende, at forordning nr. 2553/97 er ulovlig, fordi den gennemfører afgørelse 97/803, som også er ulovlig. Som sit andet anbringende har sagsøgeren anført, at kravet om importlicenser er ulovligt i forholdet mellem Fællesskabet og OLT. Det tredje anbringende går ud på, at de i forordning nr. 2553/97 opstillede betingelser er uforholdsmæssige. Det fjerde anbringende går ud på, at artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 2553/97 er ulovlig. Endelig har sagsøgeren som sit femte anbringende anført, at de importrestriktioner, der blev indført ved forordning nr. 2553/97, er i strid med bestemmelser i aftaler indgået inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO).

- 58 Under retsmødet har sagsøgeren frafaldet de ovennævnte anbringender med undtagelse af det første anbringende.
- 59 Eftersom sagsøgeren i relation til det første anbringende udelukkende har henvist til den argumentation, der er undersøgt ovenfor i præmis 46-56, kan ulovlighedsindsigelsen mod forordning nr. 2553/97 heller ikke tiltrædes.
- 60 Da de to ulovlighedsindsigelser ikke har kunnet tiltrædes, må Kommissionen frifindes.

Sagens omkostninger

- 61 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør selskabet betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagerne om foreløbige forholdsregler, i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom.
- 62 I medfør af procesreglementets artikel 87, stk. 4, bærer Rådet, Den Franske Republik, Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, som er intervenseret til støtte for Kommissionens påstande, deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Tredje Afdeling)

- 1) **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.**
- 2) **Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagerne om foreløbige forholdsregler.**
- 3) **Intervenienterne bærer deres egne omkostninger.**

Azizi

Lenaerts

Jaeger

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 6. december 2001.

H. Jung

Justitssekretær

M. Jaeger

Afdelingsformand